

Ung VI 182

Occasionalia
potissimum carmine
vol. 22
W-182.

W-182.

107

VIRO
SVMME REVERENDO,
AC MAGNIFICO,
DOMINO
VALENTINO ERNE-
STO LOESCHERO,
DOCTORI ET VSQVE AD HOC
TEMPVS PROFESSORI THEOLOGO
LONGE CELEBERRIMO, ET EPHORO
ALVMNORVM SAXONICORVM GRA-
VISSIMO,
COLLEGAE CVM PRIMIS COLENDO,
CVM
AD CAPESSENDA ASSESSORIS IN
SVMMO SENATV SAX. ELECT. ECCLE-
SIASTICO, ET PRAESIDIS SACRORVM
DRESDENSIVM MVNERA
PROFECTVRVS ESSET,
PRID. KALEND. SEXTIL. A. d^o 1522 IX
DEBITVM GRATVLATIONIS OFFICIVM
PERSOLVIT,
MAGNARVM VIRTVTVM MEMOR,
ACADEMIA VITEMBER-
GENSIS.

VITEMBERGAE SAXONVM,
FORMIS CHRISTIANI SCHROEDTERI, ACADEM. TYPogr.

Sque adeone nihil clavo fixumque
trabali,
Perpetuumque datur tibi? non fau-
stissima Orcas!

Signa bis auricomus uix Sol duodena peregit,
Ex quo Leucoreum decorare incepit Olympum
LOESCHERVS, nostri decus admirabile coe-
tus :

Iamque fugit colles nostros, maioraque scandit
Culmina, felicesque tuos subit ille penates,
DRESDA! Sionaei coetus recturus habenas.

Quid memorem dotes, Doctor , queis cedere
nulli

Te scimus, quarum te gloria uexit in altum,
Aequauitque tuam cum cana aetate iuuentam ?
Dicimus hoc unum : Tot magnis dotibus au-
etus

Non poteras latuisse diuque, citoque uocatum
Dulcibus ex Tempe te templis, atque Tonantis
Fanis antiquae Iutrebocae praeficit almus
PRINCEPS, qui populum moderatur Leuco-
petraeum.

Allicis inde breui, DVX Martisburgice, cultus
Diuini , nostri studiique acerrime Stator!

Ornet ut egregii capit is caua tempora maior
Infula,

Infula, Delitium qua tractum ostentat amoenum.
Poscitur assidue uirtus, ubi didere dona,
Immanemque operam praestare impigra labo-
rat.

Talis et ipsa fuit tua uirtus enthea, porro
Praecepis, ut uolucer notus, amplum sparsa per
orbem.

Non mora, Leucoreo repetitus reddere Pindo,
Cuius cara olim soboles, spes magna fuisti.
Hic animo pulchras cepisti sedulus artes,
Queis famae iaceres cito fundamenta futurae.
Redditus huic quis te plausus, quae fama secuta
est?

Quantus amor populi, doctae iuuenumque pha-
langis?

Haeresis inualuit: mille induit illa colores:
Et noua relligio fere cunctis pollulat horis:
Et Deus ipse nouus: fallax Scylla, atque Cha-
rybdis,

Cottidie surgit, cristasque attollit atroces.
Hic tu bella geris, clypeisque nefanda retundis
Dogmata diuinis, et iustis figis obelis.
Te DEVS in partes istas, LOESCHERE, uo-
cauit,

Colla hydrac ut centum, uelut alter clauiger
heros,

Flami-

Flaminis inuicto resecares ense potentis.
Plura quid enumerem? Nec dotes charta pre-
hendit,
Et, quas commeruit tua virtus maxima laudes,
Vix cecinisse satis poterit longinquius aeuum.
Cernitur in uerbis pondusque, et Suada relucet
Flexanimis: tricas soluit sapientia, uafris
Nexibus implicitas: quantumque aconita pro-
batis

A scitis distent: et fani dogmatis hyblas,
Quas DEVS afflatis insciuit mentibus, affert.
Quantus dicentem stipauerit usque maniplus,
Siue fauos dederit uescendos lingua mellis,
Fulmen seu iaceret dirum, narrare quis ausit?
Ergo queror mater tristis, quod sentio, uulnus,
Quod non speratus fecit discessus, acerbum.
Nulla querela iuuat: manet irreuocabile fa-
tum:

Haec tamen una grauis fuerint solamina lu-
ctus,
Si uelis esse mei, consummatissime GNATE,
Vsque memor: cuncto si nostras tempore Mu-
fas

Amplifices, semperque tuo dignere fauore.

— o —

May VI 182

V. 17

107

VIRO
SVMME REVERENDO,
AC MAGNIFICO,
DOMINO
VALENTINO ERNE-
STOLOESCHERO,
DOCTORI ET VSQVE AD HOC
PROFESSORI THEOLOGO
CEBERRIMO, ET EPHORO
VIM SAXONICORVM GRA-
VISSIMO,
CVM PRIMIS COLENDO,
CVM
SENDA ASSESSORIS IN
ATV SAX. ELECT. ECCLE-
SIET PRAESIDIS SACRORVM
DENSIVM MVNERA
PROFECTVRVS ESSET,
END. SEXTIL. A. d^o b CC IX
PATVLATIONIS OFFICIVM
PERSOLVIT,
RVM VIRTVTVM MEMOR,
MIA VITEMBER-
GENSIS.

EMBERGAE SAXONVM,
IANI SCHROEDTERI, ACADEM. TYPOGR.

